

Universiti perlu kemas kini kursus

BSH - 28/4/2004,
m/s: 10, 11

► DARI MUKA 10

Sebagai langkah permulaan, kita perlu sentiasa menilai dan menanda aras kualiti institusi pengajian tinggi bermula dengan universiti awam. Sepatutnya, kita sudah lama mewujudkan satu sistem di mana kita boleh menilai dan membandingkan prestasi universiti awam di negara ini berdasarkan kriteria seperti kualiti pengajaran, penyelidikan, infrastruktur, kepuasan hati pelajar dan potensi graduan untuk mendapatkan pekerjaan.

Selain menjadikan universiti awam lebih telus, persaingan sihat antara universiti ini juga akan dapat dijadikan dorongan yang akan melahirkan sistem pengajaran, kursus dan penyelidikan yang lebih baik. Selain itu, keputusan daripada penilaian prestasi universiti ini boleh dijadikan kayu pengukur yang akan menentukan jumlah pembiayaan kerajaan yang akan diberikan kepada universiti ini, yang boleh dilihat sebagai insentif tambahan kepada peningkatan kualiti.

Kita juga perlu mewujudkan satu jalinan kerjasama antara dunia akademik dan industri supaya graduan yang dilahirkan cukup terlatih dan bersedia untuk menghadapi dunia pekerjaan dan penyelidikan yang dijalankan juga selari dengan keperluan pasaran semasa.

Institusi pengajian tinggi mesti mengambil inisiatif untuk mengemaskinikan kursus mereka serta meningkatkan jumlah penempatan pelajar bagi latihan industri dengan mengadakan dialog bersama pihak yang berkenaan.

Satu mekanisme juga perlu diwujudkan untuk memastikan pembabitan atau pelaburan sektor swasta dalam kerja penyelidikan yang dijalankan di universiti, dapat ditingkatkan melalui kewujudan pusat penyelidikan yang ditaja syarikat tertentu.

Institusi pengajian tinggi juga perlu mewujudkan satu sistem sokongan yang akan dapat membantu memasarkan graduan mereka. Panduan kerjaya dan kerjasama dengan pihak industri masih lagi di tahap minimum di Malaysia.

Ini tidak sepatutnya terjadi kerana tanggungjawab universiti terhadap pelajarinya tidak berakhir apabila mereka telah menerima segulung ijazah. Universiti juga perlu menumpang megah dan prihatin terhadap prestasi graduan mereka setelah tamat pengajian. Sehubungan itu, hubungan rapat dengan pihak industri dan alumni adalah sangat penting.

Hakikatnya, pendidikan formal tidak berakhir apabila kita tamat persekolahan atau pengajian tinggi. Ilmu-ilmu baru dalam pelbagai bidang lahir secara berterusan. Untuk itu, rakyat Malaysia seharusnya sentiasa berusaha untuk meningkatkan ilmu dan kemahiran mereka, baik secara formal ataupun di tempat kerja. Budaya pembelajaran sepanjang hayat dan keghairahan untuk menuntut ilmu perlu kita semaikan.

Pastinya, pembelajaran rasmi tidak akan berhenti apabila kita tamat sekolah atau pendidikan tinggi. Ilmu baru sentiasa dihasilkan. Rakyat Malaysia hendaklah terus meningkatkan kemahiran dan pengetahuan mereka, di institusi rasmi dan juga di tempat bekerja. Budaya pembelajaran sepanjang hayat dan minat yang mendalam kepada ilmu hendaklah disemai.

Kita aku akan perlunya untuk meningkatkan sistem pendidikan kita dan kita juga setuju akan hala tuju yang perlu diambil. Pada masa sama, saya rasa kita juga sedar betapa besar dan rumit usaha ini. Semua orang mempunyai pandangan masing-masing dalam bidang pendidikan; tetapi adalah penting untuk melihat perspektif yang lebih luas untuk bergerak ke hadapan.

Kita tidak boleh membenarkan segelintir perbezaan untuk melembabkan pelaksanaannya. Apa pun, saya amat serius dalam meningkatkan kualiti bagi sistem pendidikan kita.

Untuk itu, dan sebagai langkah pertama, saya telah mengasingkan portfolio pendidikan kepada dua kementerian iaitu Kementerian Pelajaran dan Kementerian Pengajian Tinggi.

Jurang bagi kualiti dan perpaduan nasional adalah isu yang perlu ditangani dengan segera dan kerana itu, saya mahu kedua-dua menteri ini mencurahkan segala-galanya dan memberi penumpuan kepada fokus yang lebih kecil tetapi sama pentingnya.

Pastinya, kedua-dua kementerian berkenaan hendaklah memahami objektif masing-masing dan mempunyai jalinan kerjasama yang erat bagi memastikan kekukuhannya.

Satu daripada perkara pertama yang saya minta daripada rakyat Malaysia sebaik saja menjadi Perdana Menteri adalah bagi anda untuk bekerja bersama saya. Kerajaan saja tidak dapat meningkatkan sistem pendidikan kita. Jangan sesekali merasakan bahawa sistem pendidikan hanya terletak di dalam perkarangan sekolah atau birokrasi Kementerian Pelajaran.

Sistem pendidikan kita turut merangkumi peranan ibu bapa, sokongan masyarakat setempat, sinergi daripada kesediaan sektor swasta, kesedaran yang perlu diwujudkan daripada kesediaan pihak media dan sebanyak mana sumbangan daripada rakyat Malaysia yang sudah berjaya terhadap sekolah dan universiti.

Saya mahu kedua-dua Menteri Pelajaran dan Pengajian Tinggi untuk memulakan proses penyuburan semula dengan mengetuai dan menjadi penyelaras bagi usaha negara untuk mengukuhkan sistem pendidikan kita. Berikan rakyat Malaysia satu perasaan 'memiliki' sekolah dan universiti mereka.

Jadikan mereka sebagai golongan yang mengambil berat terhadap sekolah masing-masing dan tidak hanya beralih kepada kerajaan untuk bantuan. Jadikan pendidikan sebagai sesuatu yang diutamakan oleh badan bukan kerajaan (NGO) dan setiap individu. Jadikan setiap rakyat Malaysia sebagai peserta kepada proses ini.

Saya serahkan kepada Datuk Hishammuddin (Hussein) dan Datuk Dr Shafie (Salleh) bagaimana mereka mahu melaksanakan usaha ini.

Apa yang penting adalah kita bekerjasama ke arah harapan yang sama, aspirasi yang sama dan wawasan yang sama bagi masa depan generasi muda dan negara. Dengan menjadikan sekolah kebangsaan sekolah pilihan, dengan menjadikan universiti tempatan sebagai institusi bertaraf dunia, saya percaya kita akan mencapai impian Malaysia yang berdaya saing dan berpadu. Saya harap kita semua dapat bekerjasama bagi menggerakkan usaha murni ini.